

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/25/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200967
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200967.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: D.. T.. F. O., F., Q. K., zastúpená: Mundierová & Partners, s.r.o., so sídlom Búdková 26, Bratislava, proti žalovanému: Krajský stavebný úrad v Bratislave, Lamačská cesta 8, Bratislava za účasti: Citigain Enterprises Slovakia, s.r.o., Zochova 5, Bratislava, zast. spoločnosťou: Griščík & Partners, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. apríla 2011, č. A-2011/1378-DLD, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. apríla 2012, č. k. 4S 92/2011-150, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. apríla 2012, č. k. 4S 92/2011-150, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. apríla 2011, č. A-2011/1378-DLD a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím došlo k zmene rozhodnutia mestskej časti Bratislava-Dúbravka zo dňa 29. novembra 2010, č. SU-2010/859-2089/U-24/Vi - územného rozhodnutia o umiestnení stavby: „Nadstavba bytového domu na E. X a X a zmena nebytových priestorov na prvom nadzemnom podlaží na bytové priestory“ na pozemkoch parc. č. XXXX a XXXX v katastrálnom území L.. Bolo zmenené znenie podmienky uvedenej pod bodom I. a v časti C. “Podmienky vyplývajúce z vyjadrení dotknutých orgánov“ bola doplnená ďalšia podmienka. V ostatných častiach odvolací orgán ponechal územné rozhodnutie o umiestnení stavby nezmenené a v platnosti.

Krajský súd poukázal na to, že v odvolaní žalobkyne proti prvostupňovému správne rozhodnutiu sa nenachádza námietka súvisiaca s riešením okenných otvorov na kratších štítových stenách a doplnenie svetlo technického posudku. Námietku, týkajúcu sa okenných otvorov uviedla žalobkyňa až v žalobe.

Krajský súd mal za to, že žalobkyňa nemôže legitímne vyčítať správnym orgánom, že sa v odvolacom konaní nevyporiadali s otázkou, ktorú v odvolacom konaní ani nenamietala. Námietky, ktoré žalobkyňa uviedla až v žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, nemôžu byť samy osebe dôvodom pre zrušenie rozhodnutia. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalobkyne, týkajúce sa zasklenia, tu krajský súd konštatoval, že aj keď žalobkyňa v odvolaní proti prvostupňovému správnenému rozhodnutiu nenamietala spôsob vyriešenia namietaných okenných otvorov, napriek tomu sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí s touto otázkou vypořiadal. Vo veci bolo preukázané že navrhovanú stavbu kladne posúdili všetky príslušné dotknuté orgány a organizácie a že investičný zámer je v súlade s územným plánom Hlavného mesta SR Bratislavy a že svojou kubatúrou a architektonickým stvárnením nenaruša charakteristický obraz a proporcie dotknutého územia. Potvrdilo to i Hlavné mesto SR Bratislava vo svojom súhlasnom záväznom stanovisku č. MAGS ORM 42703/2008 - 282375 zo dňa 27. januára 2009. Obsah záväzného stanoviska dotknutého orgánu je pre stavebné orgány záväzný podľa § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon). Pokiaľ išlo o námietky vo veci zmeny projektovej dokumentácie, ktorá sa dotkla oplatenia, umiestnenia prístreška pre nádoby na domový odpad, ako aj rekonštrukcie parkoviska, krajský súd konštatoval, že v danom prípade žalobkyňa neprodukovala žiadne dôkazy smerujúce k naplneniu podmienky, že by v tomto smere mohli byť dotknuté jej súkromné práva. Zmena projektovej dokumentácie sa týkala predovšetkým výmeny okenných výplní v konkrétne uvedených miestnostiach za nepriehľadné zasklenie a to práve na základe námietok žalobkyne, uplatnených v stavebnom konaní, ktoré stavebný úrad uznal za opodstatnené. Projektová dokumentácia bola predložená jednotlivým dotknutým orgánom na posúdenie a posúdili ju kladne. Zmena sa týkala aj výmeny pôvodného situačného výkresu a to konkrétne vo veci rozmiestnenia a počtu parkovacích státí na základe požiadaviek na nároky statickej dopravy. Ako to vyplynulo z predloženej zmluvy o vstavbe a nadstavbe, tieto nároky s ňou vôbec nesúvisia a ani neboli jej predmetom. To platí aj pre stavebné objekty posadené v okolí nadstavovaného bytového domu, ktorých zmenu žalobkyňa namietala. Z doložených listov vlastníctva nebolo preukázané spoluvlastníctvo vlastníkov bytov v predmetnom bytovom dome k pozemkom pod nadstavovaným bytovým domom, oplatením, ani prístrešku na nádoby na domový odpad. Z doloženého administratívneho spisu vyplynulo, že pozmenená situácia stavby bola prílohou k oznámeniu o začatí konania, ktoré bolo doručované aj jednotlivým dotknutým orgánom s možnosťou z ich strany zaujať k nemu stanovisko. Dotknuté orgány boli upozornené podľa § 36 ods. 3 stavebného zákona na dôsledky neoznámenia stanoviska. Dotknuté orgány svoje pôvodné stanoviská nezmenili. Neobstoí preto podľa názoru krajského súdu námetka žalobkyne, že je neprijateľné, aby stavebný úrad povolil umiestnenie stavby na základe takeého návrhu, ktorý obsahuje projektovú dokumentáciu zmenenú v roku 2008 a záväzné stanoviská dotknutých orgánov k tejto dokumentácii boli z rokov 2006 a 2007. Práve naopak, pokiaľ dotknuté orgány svoje stanovisko nezmenili ani po predložení zmeny projektovej dokumentácie a náležitému poučeniu, je potrebné mať za to, že na svojich stanoviskách naďalej trvajú. Z dikcie ustanovenia § 140b ods. 3 stavebného zákona totiž nevyplýva, že by časová platnosť záväzných stanovísk dotknutých orgánov bola limitovaná prekluzívnou lehotou. Preto je potrebné podľa názoru krajského súdu súhlasiť s názorom žalovaného, že v danom prípade všetky stanoviská dotknutých orgánov boli relevantným podkladom pre vydanie rozhodnutia. Výchádzajúc z uvedených zákonných podmienok a zistených skutočností krajský súd konštatoval v zhode s názorom žalovaného, že žalobkyňa v žalobe poukazovala skôr na rozpor navrhovanej stavby s verejným záujmom, čo však prináleží hodnotiť dotknutým orgánom ako ochrancom verejných práv a nie fyzickej osobe teda žalobkyňu, ktorej takáto právomoc z príslušného zákona nevyplýva. Žalobkyňa nekonkretizovala v žalobe, akým spôsobom navrhovaná stavba zasiahla do jej práv a oprávnených záujmov a ako bola vydaným rozhodnutím ukrátená na svojich právach alebo oprávnených záujmoch, mimo toho, čo už správne orgány riadne vyriešili. Z obsahu administratívnych spisov mal krajský súd za preukázané, že žalobkyňa v priebehu celého konania mala možnosť využiť svoje práva vyplývajúce zo správneho poriadku ako aj zo stavebného zákona a bolo s ňou účinne spolupracované. Takisto bolo účinne spolupracované s relevantnými správnymi orgánmi; na základe týchto skutočností k ich poškodeniu z hľadiska procesných postupov nedošlo. Z uvedených dôvodov krajský súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a námietky žalobkyne neodôvodňujú jeho zrušenie. Preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol.

Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala, aby najvyšší zmenil rozsudok krajského súdu tak, že sa zruší rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-2011/1378-DLD zo dňa 27. apríla 2011 a vec sa vráti žalovanému správneému orgánu na ďalšie konanie. Žalobkyňa nesúhlasila s názorom krajského súdu, že v žalobe poukazuje skôr na rozpor navrhovanej stavby s verejným záujmom, ktorý jej ako fyzickej osobe neprináleží hodnotiť. Mala za to, že práve namietaným postupom správnych orgánov došlo k tomu, že dotknuté orgány, ktoré majú byť garantom ochrany verejného záujmu a verejných práv, nemali reálne možnosť vyjadriť sa k zmenenej projektovej dokumentácii, ktorá nakoniec bola podkladom pre vydanie územného rozhodnutia, nakoľko sa o zmenách projektovej dokumentácie nedozvedeli. Zopakovala, že dotknutým orgánom bola na vyjadrenie doručovaná projektová dokumentácia so situačným výkresom ako súčasť oznámenia prvostupňového správneho orgánu o začatí územného konania zo dňa 6. júla 2010. Uviedla, že dotknuté orgány sa vyjadrovali, resp. mali možnosť sa vyjadriť výlučne k projektovej dokumentácii zo 6. júla 2010, nie však už k zmenenému situačnému výkresu, ktorý bol vyhotovený dňa 29. novembra 2010 a nebol oznámený ani doručený dotknutým orgánom na vyjadrenie sa k zmenám, ale bol bez ďalšieho priložený k územnému rozhodnutiu. Pre úplnosť žalobkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že situačný výkres ako súčasť projektovej dokumentácie bol rovnakým spôsobom zmenený ešte raz a táto zmenená verzia bola súčasťou rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 27. apríla 2011 opäť bez možnosti dotknutých orgánov zaujať ich záväzné stanoviská k jednotlivým zmenám. Následne poukázala na to, že z uvedenej časovej postupnosti je evidentné, že dotknuté orgány si nielenže nespĺnili, ale objektívne ani pre nezákonný postup správnych orgánov nemohli splniť úlohu ochrancov verejných práv a záujmov. Preto zotrvala na stanovisku, že bola ukrátená na svojich právach práve tým, že nebola zabezpečená ochrana jej práv spôsobom predvídaným zákonom. Tvrdila, že práve správne orgány svojím nezákonným postupom umožnili v napadnutom územnom konaní stav, kedy nebola nijakým spôsobom zabezpečená funkcia ochrany záujmov uvedených v § 126 ods. 1 stavebného zákona prostredníctvom dotknutých orgánov. Zopakovala tvrdenia žaloby, že rozhodnutím a postupom žalovaného ako príslušného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím a postupom mestskej časti Bratislava Dúbravka bola ukrátená jednak na svojich procesných právach ako účastníčka územného konania, pretože správny orgán nepostupoval v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale zároveň aj na svojich právach vlastníka bytu nachádzajúceho sa v stavbe, nadstavba ktorej bola predmetom napadnutého územného konania. Uviedla ďalej, že vo svojom vyjadrení sa k vyjadreniu žalovaného podrobne špecifikovala, akým spôsobom bola vydaným rozhodnutím dotknutá na svojich právach a oprávnených záujmoch. Konkrétne, že bolo dotknuté jej vlastnícke právo. Realizáciou nadstavby, ktorej umiestnenie žalovaný správny orgán svojím rozhodnutím v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu povolil, v dôsledku zvýšenia počtu bytov v bytovom dome, dôjde k zmenšeniu spoluvlastníckeho podielu všetkých vlastníkov, vrátane žalobkyne na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu. Zároveň dôjde aj k zrušeniu plochy verejnej zelene, k zmene spevnenej plochy, na ktorej sa nachádzajú parkovacie miesta doterajších vlastníkov bytov a v neposlednom rade aj k zmene prístupu vozidiel požiarnej ochrany k bytovému domu. Tiež uviedla, že k zníženiu pohody a kvality bývania ako aj k zásahu do práva na ochranu súkromia došlo aj nedostatočným vyporiadaním sa s jej námietkou, ktorá sa týkala umiestnenia okenných otvorov v miestnostiach č. A62- 06 a A72-06, keď síce došlo k zmene projektovej dokumentácie v podobe zámeny okenných výplní za nepriehľadné, táto zmena však zasah do práva žalobkyne neodstránila, lebo problém narušenia súkromia pretrvávala, ak budú predmetné okná otvorené. Ďalej uviedla, že obdobne ako dotknuté orgány, ani ona nemala možnosť realizovať svoje procesné práva a vyjadrovať sa k zmenenej projektovej dokumentácii, keďže správny orgán pripustil možnosť zmeny projektovej dokumentácie zo strany stavebníka bez toho, aby o zmenenej projektovej dokumentácii informoval účastníkov konania rovnako ako dotknuté orgány a umožnil im zaujať stanovisko. O zmenách projektovej dokumentácie sa dozvedela až z územného rozhodnutia a o niektorých zmenách dokonca až druhostupňového rozhodnutia, čím jej bola odňatá možnosť napadnúť tieto zmeny v správnom konaní. Upieranie práva žalobkyne ako účastníčky konania mať možnosť vyjadrovať sa k podkladom na vydanie územného rozhodnutia jej popieranie jedného z jej základných práv účastníka územného konania. Krajský súd zamietnutím žaloby a teda neposkytnutím ochrany práv žalobkyne, ktoré boli porušené v územnom konaní zároveň zasiahol aj do ústavného práva žalobkyne na súdnu a inú právnu ochranu vyplývajúcu z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky.

K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril účastník Citigain Enterprises Slovakia, s.r.o. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že podľa jeho názoru žalobkyňa rovnako ako v konaní pred krajským súdom, tak ani vo svojom odvolaní dostatočne nepreukázala porušenie žiadneho zo svojich subjektívnych práv. Ďalej uviedol, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave nemohlo obmedziť vlastnícke právo žalobkyne spôsobom spočívajúcim v zmenšení spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, ako to žalobkyňa uvádza v odvolaní, keďže k tomuto zmenšeniu spoluvlastníckych podielov došlo na základe zmluvy o stavbe a nadstavbe, ku ktorej žalobkyňa pristúpila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Odvolanie prejednal podľa § 250ja ods. 2 prvá veta OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zmenené rozhodnutie mestskej časti Bratislava-Dúbravka zo dňa 29. novembra 2010, č. SU-2010/859-2089/U-24/Vi - územného rozhodnutia o umiestnení stavby: „Nadstavba bytového domu na E. X a X a zmena nebytových priestorov na prvom nadzemnom podlaží na bytové priestory“ na pozemkoch parc. č. XXXX a XXXX v katastrálnom území L.. K zmene došlo v znení podmienky uvedenej pod bodom I. a v časti C. Podmienky vyplývajúce z vyjadrení dotknutých orgánov bola doplnená ďalšia podmienka; v ostatných častiach ostalo územné rozhodnutie o umiestnení stavby nezmenené a v platnosti. Žalobkyňa bola účastníčkou stavebného konania podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona, podľa ktorého v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Už v odvolaní proti rozhodnutiu o umiestnení stavby žalobkyňa uviedla niektoré dôvody, ktoré zopakovala v žalobe a tiež v odvolaní proti rozsudku krajského súdu - že dotknutým orgánom bola na vyjadrenie doručovaná projektová dokumentácia so situačným výkresom ako súčasť oznámenia prvostupňového správneho orgánu o začatí územného konania zo dňa 6. júla 2010, že dotknuté orgány sa vyjadrovali, resp. mali možnosť sa vyjadriť výlučne k projektovej dokumentácii zo 6. júla 2010, nie však už k zmenenému situačnému výkresu, ktorý bol vyhotovený dňa 29. novembra 2010 a nebol oznámený ani doručený dotknutým orgánom na vyjadrenie sa k zmenám, ale bol bez ďalšieho priložený k územnému rozhodnutiu, že situačný výkres ako súčasť projektovej dokumentácie bol rovnakým spôsobom zmenený ešte raz a táto zmenená verzia bola súčasťou rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 27. apríla 2011 opäť bez možnosti dotknutých orgánov zaujať ich záväzné stanoviská k jednotlivým zmenám, že rozhodnutím a postupom žalovaného ako príslušného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím a postupom mestskej časti Bratislava Dúbravka bola ukrátená jednak na svojich procesných právach ako účastníčka územného konania, pretože správny orgán nepostupoval v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale zároveň aj na svojich právach vlastníka bytu nachádzajúceho sa v stavbe, nadstavba ktorej bola predmetom napadnutého územného konania.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 OSP). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 OSP).

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na citované ustanovenie §

219 ods. 2 OSP sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozsudku krajského súdu, ktoré považuje za úplné, výstižné, reagujúce na všetky námietky žalobkyne a na doplnenie dodáva:

Umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnení stavby (§ 32 písm. a/ stavebného zákona).

Stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná (§ 36 ods. 1 stavebného zákona).

Podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní (§ 37 ods. 1 stavebného zákona).

Stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom (§ 37 ods. 2 stavebného zákona).

Stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou (§ 37 ods. 3 stavebného zákona).

Rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia (§ 39a ods. 1 stavebného zákona).

Podľa § 39a ods. 2 stavebného zákona v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a/ na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b/ na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na sieť technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c/ vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d/ vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Podľa § 42 ods. 5 stavebného zákona v odvolacom konaní sa neprihliada na námietky a pripomienky, ktoré neboli uplatnené v prvostupňovom konaní v určenej lehote, hoci uplatnené mohli byť. Stavebný úrad je povinný účastníkov konania na to upozorniť v oznámení o začatí územného konania.

Podľa § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (odkaz na zákon č. 71/1967 Zb.).

Žalobkyňa v odvolaní v podstate namietala postup správneho orgánu v súvislosti so zmenami projektovej dokumentácie a vo vzťahu k dotknutým orgánom. Druhá časť jej námietok sa týkala tvrdenia, že bolo dotknuté jej vlastnícke právo. Tvrdila, že realizáciou nadstavby, ktorej umiestnenie žalovaný správny orgán svojím rozhodnutím v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu povolil, v dôsledku zvýšenia počtu bytov v bytovom dome, dôjde k zmenšeniu spoluvlastníckeho podielu všetkých vlastníkov, vrátane žalobkyne na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu. Poukázala ďalej na to, že zároveň dôjde aj k zrušeniu plochy verejnej zelene, k zmene spevnenej plochy, na ktorej sa nachádzajú parkovacie miesta doterajších vlastníkov bytov a v neposlednom rade aj k zmene prístupu vozidiel požiarnej ochrany k bytovému domu. Zopakovala aj námietku, ktorá sa týkala umiestnenia okenných otvorov v miestnostiach č. A62- 06 a A72-06.

V danom prípade aj odvolací súd vyhodnotil námietky žalobkyne ako nedôvodné a také, ktoré neboli spôsobilé zmeniť napadnuté rozhodnutie. Správne orgány oboch stupňov pri skúmaní, či predmetná stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom postupovali zákonným spôsobom, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a zistený skutkový stav náležite vyhodnotili. Ani odvolací súd nezistil v konaní a postupe správnych (stavebných) orgánov oboch stupňov také vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a na ktoré by musel súd v súdnom preskúmvacom konaní prihliadnuť podľa § 250i ods. 3 OSP. V tej súvislosti je tiež potrebné poukázať na koncentračnú zásadu, vyjadrenú v ustanovení § 37 ods. 2 stavebného zákona. Pokiaľ ide o námietky, týkajúce sa zásahov do vlastníckeho práva (aj) žalobkyne, k nim došlo na základe zmluvy o stavbe a nadstavbe, ku ktorej žalobkyňa pristúpila, preto svojím obsahom nepatria medzi tvrdenia, ktoré namietajú nezákonný postup správnych (stavebných) orgánov v danej veci.

Vychádzajúc z uvedených zistení a záverov sa odvolací súd stotožnil so záverom žalovaného správneho orgánu, že stavebný úrad (mestská časť Bratislava-Dúbravka) neporušil zákon pri vydaní rozhodnutia, ktorým bolo povolené umiestnenie stavby.

Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov a rozhodol, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k takému porušeniu zákonných ustanovení stavebného zákona a vykonávacej vyhlášky, ako to tvrdí žalobkyňa, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale naň ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnej žalobkyni náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.